БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 26 -10- 2020
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број прилога
US 02 -13- 184 -3/19

Broj: S1 3 U 032362 19 U
Sarajevo, 15.10.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina kao predsjednik vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Financ d.o.o. Mostar, ulica Augusta Šenoe broj 16, kojeg zastupa advokat Sanel Nezirić iz Sarajeva, ulica La Benevolencije broj 2, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-724-6/19 od 11.04.2019.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 15.10.2020.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

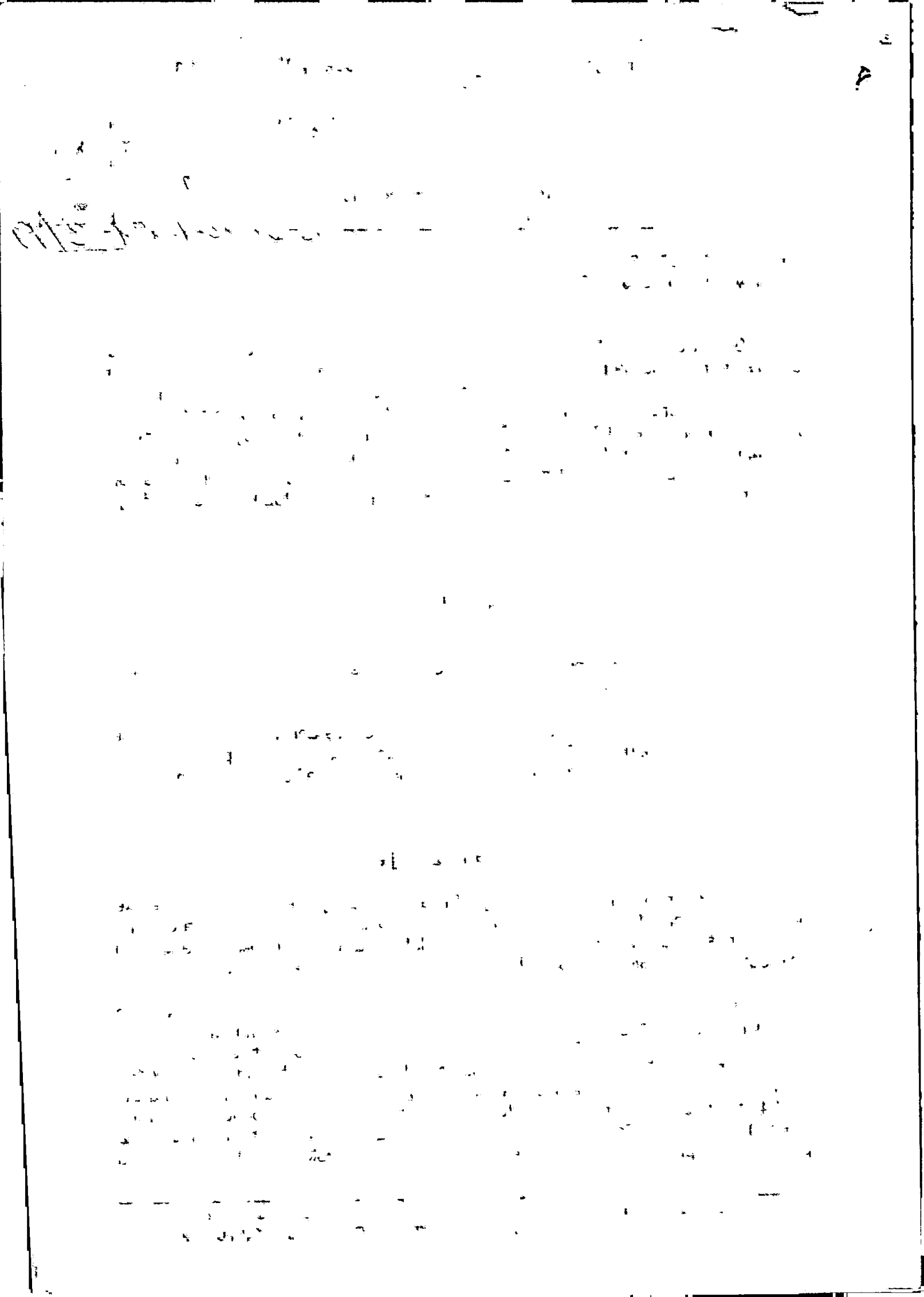
Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuj se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Tenderske dokumentacije broj: 04-054-14/19 od 12.03.2019. godine, ugovornog organa Opština Milići, u postupku javne nabavke „razvalnih alata", pa je time odbijen i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka kao i troškova pravnog zastupanja.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužbom ukazuje da je predmetna tenderska dokumentacija u suprotnosti sa odredbama zakona jer je u dijelu Tehničke specifikacije tražene robe hidrauličnih uređaja, ugovorni organ zahtijevao za sve navedene stavke zadovolje sigurnosnu normu EN 13204 što izražava sumnju u objektivnost ugovornog organa odnosno da ugovorni organ preferira određenog ponuđača. To znači da je tenderska dokumentacija prilagođena proizvođaču HOLMATRO (dokaz kataloški listovi proizvođača

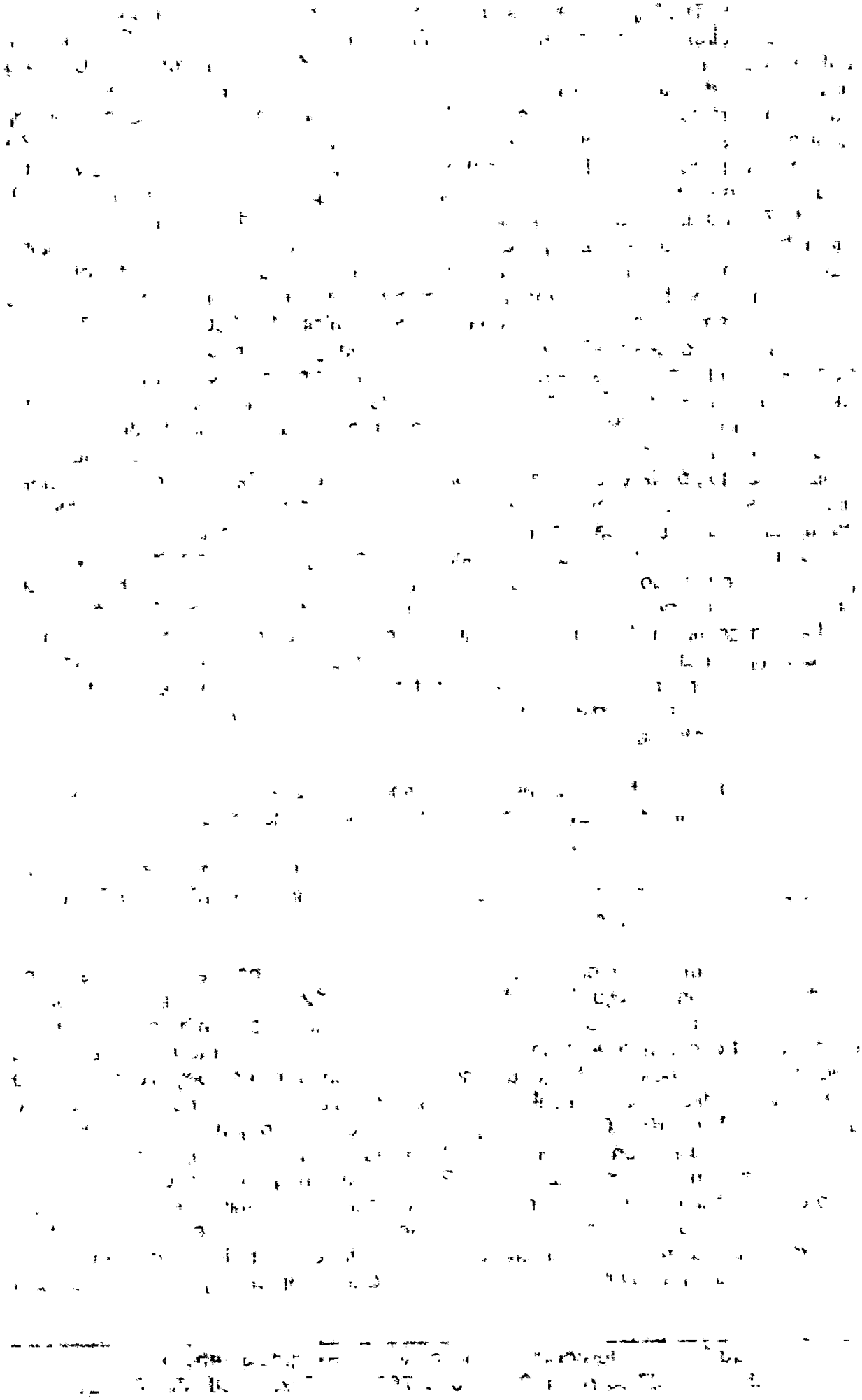

HOLMATRO). Tužitelj smatra da su navedene precizirane karakteristike u tehničkoj specifikaciji direktno favoriziranje određenih marki pa je tako npr. zahtjev da radni pritisak bude min.720 bar. diskriminirajući te ograničava konkurenciju. U prilog navedenoj tvrdnji, tužitelj poziva na izvještaj koji je objavljen na stranici Resqtec gdje su jasno obrazložene bitne karakteristike pritiska kod hidrauličnih uređaja a koji napisan od strane priznatih stručnjaka. Tužitelj navodi da postoji više proizvođača opreme za spašavanje koji ispunjavaju normu sigurnosti koja je propisana EN 13204 a koji pri tome proizvode alate sa različitim radnim pritiskom počevši od 350, 530, 630 do 720 bara. Dakle, hidraulični pritisak ne određuje suštinski konačnu namjenu alata pa to ne opravdava zahtjev ugovornog organa da alati imaju pritisak minimalno 720 bara što u konačnici znači da namjenu i svrhu mogu ispuniti i alati koji imaju pritisak npr. 350 bara. Osim toga, za poziciju broj 6. uporno koljeno za razupirač ugovorni organ zahtijeva maksimalno opterećenje minimalno 230 kN težina 7,7 kg ili ekvivalent ali je ovakav zahtjev nezakonit jer nije moguće ponuditi ekvivalent jer ako ponuđač ponudi za maksimalno opterećenje minimalno 500kN ne može se dobiti maksimalna masa od 7,7 kg što znači da je i ovaj zahtjev prilagođen jednom proizvođaču opreme. Stoga tužitelj smatra da je nepravilno postavljati zahtjeve u rasponu minimalno do maksimalno ukoliko se u tom rasponu može pojaviti samo proizvod jednog proizvođača a alat sa pritiskom manjim od 720 bara postiže jednaku učinkovitost i može zadovoljiti potrebe ugovornog organa. Zahtjevi da se zadovolji norma EN 13204 koja ne specifira pritisak alata i zahtjev za minimalni radni pritisak je kontradiktoran. Tužena u konačnici ne daje valjano obrazloženje navedenih prigovora kao ni prigovor da je postavljen kontradiktorno uslov da štampana literatura brošura i katalozi ne moraju biti prevedeni ali u dijelu tehničke specifikacije upravo za katalog zahtijeva da je na BiH jeziku u upotrebi u BiH odnosno na jednom od službenih jezika u BiH. Stoga, predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.045,98KM, imajući u vidu procijenjenju vrijendost nabavke od 34.188,00KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba izjavljena na Tendersku dokumentaciju broj: 04-054-14/19 od 12.03.2019.godine, ugovornog organa Opština Milići, u postupku javne nabavke „razvalnih alata". Prema obrazloženju osporenog rješenja Ured za razmatranje žalbi BIH je nakon izvršenog uvida u tendersku dokumentaciju, u odnosu na žalbene navode, ocijenio da tehnička specifikacija nije suzila konkurenciju ni dovela potencijalne ponuđače u diskriminirajući položaj. Ovo iz razloga jer je ugovorni organ sve karakteristike postavio jasno u rasponu od minimalno do maksimalno što isključuje mogućnost favoriziranja samo jednog proizvođača. Po ocjeni tuženog, to znači da svi artikli koji su predmet konkretne nabavke nisu strogo vezani za zapreminu, težinu ili snagu a pored toga ugovorni organ je pored traženih uslova naveo „ili ekvivalent" Žalbeni prigovor koji je usmjeren na normu EN 13204 nije osnovan jer je tužitelj dostavio dokaz u žalbenom psotupku proizvod Beber Hidraulik GmbH koji isupnjava zadanu

normu. Osim toga, tužitelj nije dokazao da radna snaga alata od 350 bara ima istu snagu, efikasnost i funkcionalnost kao što to ima alat radne snage 720 bara koju je (minmalno) zahtijevao ugovorni organ u tenderskom dokumentu. Konačno, prigovor da je ugovorni organ za određene dijelove literature i brošure naznačio da treba dostaviti prevod na jedan od službenih jezika a za neke ne, je ocijenjen kao neosnovan, obzirom da tamo gdje je tražen prevod tako treba i postupiti. Odluku kao u dispozitivu tuženi je donio u skladu sa članom 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja.

Odredbama člana 54. stav 1. Zakona javnim nabavkama BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) propisano je da tehničke specifikacije moraju svim ponuđačima omogućiti jednak i nediskriminirajući pristup nadmetanju. U tehničkoj specifikaciji ne smije se uputiti na određenog proizvođača, na porijeklo ili na poseban postupak, na marke, patente, tipove ili određeno porijeklo, ako bi se time pogodovalo ili bi se isključili određeni privredni subjekti ili određeni proizvodi. Takve napomene dopuštene su samo ako se predmet nabavke ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati, ali se bez izuzetka moraju označiti s dodatkom "ili ekvivalent". Nepoznavanje predmeta nabavke ne oslobađa ugovorni organ obaveze za definisanje predmeta nabavke na stvarno konkurentskoj osnovi. Odredbom člana 102. stav 1. Zakona, propisano je da su stranke u postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Tako je u skladu sa stavom 2. citirane zakonske odredbe, u postupku pravne zaštite ugovorni organ dužan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, ovo vijeće cijeni da je osnovan prigovor iz tužbe kojim se ukazuje da je ugovorni organ tenderski dokument, odnosno tehničku specifikaciju u konkurentskom zahtjevu, postavio suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama BiH i to odredbi člana 3. Zakona. Ovo prvobitno iz razloga jer ugovorni organ nije ponudio valjane dokaze da postoji više proizvođača koji ispunjavaju navedene uslove u pogledu ranog pritiska koji zahtjeva za svaki traženi proizvod. Dakle, iako je pravo ugovornog organa da zahtijeva kvalitet i da, s obzirom na svrhu predmetne nabavke, zahtijeva sigurnost robe koju planira koristiti kao prevenciju od opasnosti tokom rada i održavanja hidrauličnih alata koji se koriste u vatrogastvu, ugovorni organ nije sačinio tenderski dokument na način da je omogućio svim ponuđačima da ravnopravno učestvuju u postupku.

Osnovano se tužbom prigovara da je ugovorni organ ograničio konkurenciju, postavljajući uslov da roba tražena u tehničkoj specifikaciji (razvalni alat) robe pumpe, razupirač hidraulična cijeva itd treba da ima radni pritisak minimalno 720 bara za sve stavke navedene u tehničkoj specifikaciji. Iako je ugovorni organ naveo raspon, minimalno 720 bara, kako to pravilno ukazuje tužbom, isključio je ostale ponuđače odnosno nije dokazao da nije moguće da alati budu radne snage npr. 350 bara a da se postigne ista svrha. Dakle, osnovano se tužbom prigovara i da ugovorni organ zahtijeva certifikat EN 13204 za sve alate a navedeni certifikat ne specifira ni minimalnu ni maksimalnu snagu alata. To u konačnici znači da su navedeni uslovi u

konkurenstkom zahtjevu postavljeni kontradiktorno, na način da ponuđače mogu da dovedu u zabludu a pri tome ni ugovorni ali ni tuženi organ nije obrazložio i dokazao da suštinski i namjenski jedino mogu zadovoljiti predmet nabavke alati koji imaju pritisak minimalno 720 bara, odnosno da namjenu i svrhu ne mogu ispuniti i alati koji imaju pritisak npr. 350 bara što tužitelj prigovara i dokazuje u tužbi. S tim u vezi ovo vijeće nalazi da obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži odlučne činjenice ni valjano obrazloženje pa je stoga tužbu tužtielja valjalo uvažiti kao osnovanu i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

Rješenje koje će tuženi donijeti u ponovnom postupku, nakon što još jednom ocijeni sve dokaze iz žalbe žalitelja (u smislu člana 233. stav 2. ZUP-a) treba da sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH i pravilnom primjenom materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavkama BiH.

Kako je tužba tužitelja uvažena to mu pripadaju i troškovi upravnog spora ali ne u potraživanom iznosu. Imajući u vidu da se radi o poništenju rješenja, tužiocu pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima po AT FBiH ("Službeni glasnik Federacije BIH" broj:22/04), prema Tarifnom broju 19. Troškovi se odnose se na sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3,00 KM) plus PDV-om (40,80KM) i 100,00 KM naknade za taksu na tužbu u skladu sa Zakonom o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). U preostalom dijelu zahtjev je odbijen jer nije sačinjen u skladu sa Tarfiom.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, imajući u vidu da je osporeno rješenje doneseno povredom pravila postupka, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin

